

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politic

ABONAMENTELE
SE PLATESC TOT-D'AUNA INAINTE:
In țară pe 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
in străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

ABONAMENTELE INCEP LA 1 SI 16 A FIE-CAREI LUNI

REDACȚIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE

N. GR. FILIPESCU
Proprietar

ANUNCIURILE
SE PRIMESC NUMAI LA ADMINISTRATIE
Pentru Orient la *Aestern Agency, Constantinople*
Kavakoy Bozmen Han, 10 Galata.
Anunțuri pe pag. IV, linia 30 bani, anunțuri
și reclame pe pagina treia 2 lei linia.

ADMINISTRATIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.
10 BANI NUMERUL

50 BANI UN NUMER VECHIU

IRESPONSABILII PRESEI

TARA LEGALA

GERMANIA SI CHINA

LCURURI NATIONALE

PERSECUTIUNI SI ABUZURI

VELUL ALBASTRU

MIZERIILE LONDREI

IRRESPONSABILII PRESEI

Sub regimul libertății presei în care trăim, nimic nu e mai natural decât să vedem, alături de foloasele acestui regim, și abuzul ce se poate face de dănsul.

Legiuitorul, în art. 24 din Constituție, „garantează tuturor libertatea de a comunica și de a publica ideile și opiniile lor prin grai, prin scris și prin presă, fie-care fiind, însă, răspunzător de abuzul acestor libertăți.”

Și mai la vale, în special pentru ziare, stabilește următoarea regulă:

Autorul este răspunzător de scrierile sale; în lipsa autorului este răspunzător girantul; iar în lipsa acestuia, editorul.

Ori-ce ziar trebuie să aibă un girant responsabil care să se bucure de drepturile civile și politice.

Singura garanție, oferită atât publicului cât și luptătorilor presei între dănsii, este așa dar responsabilitatea autorului.

Această garanție există ea oare azi din partea diferitelor organe de publicitate existente? Să examinăm.

Și mai întâi, pentru a dobândi dreptul de a vorbi de alții, să lămurim chestiunea în ceea ce ne privește.

Publicul a putut vedea că ziarul „Epoca”, încă de la aparițiunea sa, s'a prezentat cu un program subors de mai mulți redactori cari au luat angajamentul d'a-l susține prin scrierile lor. Și într'adevăr, mai toți până acum au publicat în coloanele ziarului articole subscrise cu numele, sau cel puțin cu inițialele lor. Ast-fel că ori-cine poate să atribute meritul sau demeritul scrierii aceluia cui de drept revenea.

Dacă une-ori, și pentru unele materii, precum cronicile, pseudonymul a înlocuit numele propriu, aceasta nu s'a făcut cătu-și de puțin pentru a se furișa autorul de responsabilitate, ci pentru alte motive foarte lesne de înțeles. La prima cerere a vre-unui interesat, pseudonymul ar fi căzut, descoperind persoana perfect responsabilă, și gata a satisface pe ori-cine și ori-cum.

D'altminterlea velul pseudonymului a fost, de mult încă, foarte ușor pătruns de cititori.

Cele publicate în *Epoca* fără semnătură, precum și informațiile privesc redacția în genere și în special pe acela dintre redactori care a autorizat publicarea.

Afară de acestea, numele directorului politic și acela al proprietarului ziarului, imprimate în fronțispiciul său, sunt două garanții de responsabilitate care pot satisface toate exigențele unui om de onoare fie pe calea judiciară, fie pe ori care alta.

Ast-fel ne prezentăm noi publicului.

Alături cu noi e ziarul *l'Indepen-*

dance Roumaine care poartă în fruntea sa numele d-lor G. Lahovary și F. Damé, și care, pe lângă această doită garanție, mai oferă publicului, pentru mai toate articolele sale, responsabilitatea individuală a autorului ce la subscie.

Ziarul *România* se conformă d'asemenea prescripțiunei Constituției, publicând în capul foiei numele unul redactor-răspunzător. Pentru *Românul* răspunde directorul său proprietar d. V. C. Rosetti; pentru *Năluca* d. Dumitru Brătianu.

Ast-fel am putea continua să enumerăm mai pe toate ziarele de opozițiune.

În fața noastră pe cine găsim?

Cu principali apărători ai guvernului două anonimi: *Voința Națională* și *l'Etoile Roumaine*. Apoi foia d-lui Fundescu pe care.....dar lasă!... și mai apoi, apărând și dispărând la orizont, produsele băteii transformate în condei, gingașele foi răsărite din bălăgarul colectiv, sub schimbătoarele titluri de *Tipăutul Țerei*, *Cionaga*, *Trăsnetu*, *Flășnetu* sau *Trompeta Bucureștilor* ect.

Semn particular la toate aceste foi guvernamentale: nici una nu oferă publicului garanția responsabilității, a nici unei responsabilități.

Intr'adevăr responsabilitatea poate fi de două feluri: pecuniară sau personală, după cum alege acela care se află în cazul d'a o cerceta.

Un ziar publică de exemplu, o defăimare, o calomnie, o injurie, cauzează unei persoane un prejudiciu moral sau material; acea persoană, după Constituție, are dreptul d'a cunoaște pe acel care l'a atacat, sau, în tot cazul, să se găsească în fața unui om responsabil. Îndată ce responsabilitatea ar lipsi, garanția constituțională ar fi ocolită, în spiritul și litera ei, și abuzul libertății de presă ar rămânea neînfrinat, și prin urmare periculos, nu numai pentru societate, dar încă pentru însăși libertatea presei.

Dacă cine-va s'ar crede în drept a chema la răspundere pe vre unul din ziaristii din opoziție, pentru vre-unul din articolele sale, fie că ar alege calea judecătorească tinzând la o despăgubire bănească, fie că ar alege altă satisfacție, acela ar ști de la început cu cine are a face, și ar vedea că pe ambele căi, responsabilitatea acestor ziare este efectivă.

Nu e tot ast-fel cu ziarele guvernamentale.

Dacă *Trompeta Bucureștilor* te injură, sau *l'Etoile Roumaine*, sau *Voința Națională*, n'al ce face, trebuie să rabzi; căci nimenea în aceste ziare nu e responsabil.

Cei cari scriu, sau pun să scrie în acele foi, sunt oameni oficiali, cărora nu le dă mâna să mărturisească în public fapta lor.

Ei s'ascund dupe oamenii plătiți, nu atât pentru ce scriu, dar pentru răspunderea ce sunt datorii a lua în locul lor. Și fiind-că răspunderea unui articol poate, câte o-dată pune chiar și viața în pericol, acești mercenari se tocmesc scump, își vând nu numai condeiul dar și pielea. Ce le pasă guvernărilor? Tot noi plătim.

Ast-fel vedem un polonez adus din Belgia, cu leafa mai mare de cât un prefect, cu leafă de membru de Curte de Casație, injurând ca un nerușinat pe ori-cine i se poruncește să injure. Este acest individ răspunzător? Constituția nu îl re-

cunoaște răspunzător, de oare ce am văzut că:

Ori-ce ziar trebuie să aibă un girant responsabil care să se bucure de drepturile civile și politice.

Să fim oare noi mai largi de cât Constituția și să i acordăm o răspundere ce n'are?

Dar pentru ce? Merită el această favoare?

Sunt două feluri de oameni: unii care te pot insulta, și cărora resimți nevoia d'a cere satisfacție, căci le simți atins; dar mai e și alt soi de oameni, cari ori ce ar zice ori ce ar face, nu pot insulta. Giaba înjură, nu insultă; giaba lovește, nu atinge. De la aceștia nu se cere satisfacție. Ei nu posedă *forța d'a ofensa*. Ei sunt inofensivi și irresponsabili în sensul onoarei. Ei însă cad său mai bine zis ar trebui să cadă sub jurisdicțiunea unei poliții conștiințioase.

D'acea noi de la *Epoca*, am publicat acum câte-va zile, că nu ne vom opri să stăm la vorbă cu acești oameni de paie, ci vom trage la răspundere —când și cum vom găsi cu cale — pe acei cari s'ascund după biurocrățiile lor ministeriale, lași insultatori, cari cred că pot insulta fără pericol, fiind că insultă prin gura altuia, și la spatele lor.

Când un *Toboc* mă va lovi, fie sigur *Toboc* că nu l'voi trimite martori, și când în loc de bătă, *Toboc* va lua în mână condeiul, *Toboc* va fi ridicol și nimic mai mult.

Dar am dreptul incontestabil d'a cerceta, și, găsindu-l, d'a cere socoteala aceluia care a pus pe *Toboc* să mă lovească sau să mă injure.

Acest drept noi am declarat că l'vom exercita.

Repetăm dar că în privința *Voinței Naționale* ne vom referi — în lipsa unei redacțiuni responsabile cunoscută — la membrii Comitetului de Redacție, al cărora nume l'a publicat. Iar, în cea ce privește foaia *Franceză*, trecând peste Polonezul irresponsabil, dar scump plătit, vom lua la răspundere pe d. Mitiță Sturza, și p'acei, cari împreună cu dănsul, birfesc și injură, ne putând discuta.

Conchizând, facem apel la toți oamenii cu judecată și întrebăm:

Așa e că un ziar trebuie să fie răspunzător de ce scrie?

Așa e că pe cât răspunderea ziarului nostru și a tuturilor ziarelor din opoziție e limpede determinată, p'atăntă acea a ziarelor guvernamentale lipsește cu desăvârșire?

Așa e că ocolirea acestei garanții Constituționale a produs un adevărat scandal public, prin aparițiunea în *Ziaristica Română* a unor indivizi cari nu pot fi confrăți de cit cu bătăușii de stradă, din mijlocul cărora au eșit?

Așa e că între cel care dictează și cel care scrie, răspunzător este cel care dictează? Între stăpîn și slugă, stăpînul?

Toate acestea fiind adevărate, apoi reul de care ne plingem trebuie să fie recunoscut de toți, și nu mai rămîne de cit a ne înțelege asupra remediului.

Intr'un viitor articol voi avea onoarea d'a propune confrăților noștri acest remediu.

C. C.-F.

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS”

Bruxelles, 14 August.—Ziarul „Le Nord” spune că nu trebuie să se considere ca un simptom îngrijitor, absența d-lui de Giers, la întrevăderea de

la Gastein. Cancelarul imperiului rusesc, n'avea nici un motiv să figureze printre străluciții diplomați cari gravitează împrejurul prințului de Bismark.

D. de Giers, va vedea pe d. de Bismark, dacă în călătoria sa va avea ocaziunea să l'întâlnească.

Relațiunile Rusiei cu imperiile din centrul Europei sunt tot așa de bune ca și în anul trecut.—Tripla înțelegere subsistă.

Vienna, 14 August.—Se comunică din Belgrad, către „Politische Correspondenz” că guvernul sârbesc, în răspunsul său la explicațiunile ce i s'a adresat într'un mod amical de Sultana Poartă, a declarat că toate sgomolele privitoare la convocarea rezervelor și la concentrări de trupe sunt lipsite de temei.

Pesta, 14 August.—Consulul general al Germaniei fiind tavitat de municipalitatea din Buda Pesta a lua parte la serbările jubileului de scăparea Budei a declarat că consideră ca o îndatorire cu totul particulară de a asista la aceste serbări.

Constantinopol, 14 August.—Cale indirectă.—Poarta a interzis întrunirea congresului literar, ce era să aibă loc la 27 August și care fusese organizat de Syllogos grec din Constantinopol, cu ocaziunea a 25 aniversare a fondării acestei societăți.

Tot corpul științific din Europa a fost invitat a lua parte la acest congres, mai mulți delegați mai cu seamă francezi au și sosit.

Pretextul acestei interdicțiuni ar fi că societatea Syllogos n'a cerut autorizația de la Poarta pentru reunirea acestui congres. Adevărul însă este că Germania nu este streină acestei interdicțiuni.

Constantinopol, 14 August.—Cale indirectă.—Știri pozitive ce vin din Filipopoli, semnaleză că la sfîrșitul săptămînii trecute, comandantul militar din Rumelia a primit din Sofia ordinul telegrafic de a ține toate tropele, puse sub comanda sa, gata a înainta la primul semnal în termen de 3 zile. Miercurea trecută acest ordin a fost reînnoit și confirmat.

Trimiterile de munițiuni și material de rebel în Rumelia nu încetează. Nu de mult au sosit în Filipopoli cincisute de lăzi cu cartușe. Trebuie asemenea nofat că s'a recomandat agriculturilor să grăbească strângerea recoltelor, căci materialul lor de transport poate fi rechișionat pentru serviciul militar.

În cercurile otomane se crede că atitudinea Serbiei invocată de Bulgaria pentru a justifica aceste pregătiri este un simplu pretext căci legalizațiunea strabescă a reînnoit asigurările sale pacifice, către marele Vizir.

Toți musulmanii ce locuiesc în Rumelia și Bulgaria se pregătesc să emigreze în masă în Turcia unde Sultana și Poarta vor ușura stabilirea lor prin concesiuni de pământ, locuință și material agricol trebuincios.

Bruxelles, 15 August.—Serbarea națională a început eri-seară. O bandă de defăimări s'a dus să cânte marsilieze în fața palatului regal. Nu s'a înțeles plată nici o desordine.

Bruxelles, 15 August.—Manifestația lucrătorilor coprindea 30,000 de oameni din oraș și din provincie. Autorii au reclamat sufragiul universal.

Ordinea a fost perfectă. S'au arborat multe drapele roșii. S'a cântat marsilieze.

Pesta, 15 August.—La deschiderea expozițiunii istorice, organizată cu ocaziunea al 2-lea centenar al reluării Budei, d. Tisza a arătat importanța acestui eveniment pentru întreaga creștinătate, alăudat acest fapt de arme îndeplinit de o armată valoroasă sprijinită de entuziasmul națiunii.

D. Tisza și-a exprimat convingerea că ori cine ar îndrăzni să amenințe tronul și patria, ar ridica asupra-și cooperarea entusiastă a armatei și națiunii.

TARA LEGALA

Nu suntem de părerea principiului sceptic al istoricului Guicciardini formulat în:

Volentes ducunt, nolentes trahunt fata.

Credem că partea de activitate a individului în societate, și prin urmare a guvernului în stat, e mare și nu se poate în nici un chip renunța la dînsa.

Nici Guicciardini, de alt-fel, nu neglijează a zice că guvernul trebuie să fie adaptat după situația politică, morală și intelectuală a popoarelor. Istoricul italian merge mai departe, el se ocupă puțin de forma guvernului, dar afirmă că cele mai bune ar fi acelea unde legile sunt mai bine observate, unde interesul justiției e mai bine asigurat, unde buna stare a tuturilor e mai complet realizată.

Negreștii că în începutul secolului al 16-lea principiile, după care se conduc statele moderne, nu ajunseră a fi așa formulate, cum le întâlnim mai târziu concepute de un Guizot și astăzi de Taine și Bluntschli.

Dar ori-cum ar fi, cei înțelepți și puțin pasionați au recunoscut în toate timpurile că

In medio stat libertas

că libertatea e ca virtutea, că ea trebuie să fie legată de moderațiune; și că alt-fel trecând la extreme, se distruge prin propriile ei excese.

Ori, tocmai excesele, de cari ne am temut în tot-d'a-una, au ajuns acum la ordinea zilei.

Prin excese înțelegem nu numai măsurile extreme la cari guvernărilor noștri recurg spre a se menține la putere, dar, în general, tot ce ei fac în scopul de a viția mecanismul sincer și regulat după care ar trebui să se conducă interesele statului.

Așa zisa *țara legală*, chemată a controla actele dirigenților în parlament și afară din parlament, ne fiind acum în măsură a și exercita prerogativele sale, rămăsese un singur element de control—de alt-fel puternic—presa, care să suplinească în toate direcțiunile rolul *țării legale*.

Poate că, de când acest din urmă cuvânt n'a mai fost reproduc în coloanele ziarelor, i s'o fi uitat într-un cât-va semnificarea ce i dăm.

Prin *țara legală* înțelegem acea stare de lucruri într'un stat, în care toate surpururile mecanismului constituțional funcționează în voie, nesilite de nimeni; dar funcționează ca o pendulă perfecționată, ce nu se impresionează de nici o schimbare ivită în temperatura atmosferii.

Astăzi multe surpururi, ca să nu zicem toate, ale mașinei constituționale s'au ruginit. Miniștrii nu mai sunt acei secretari de stat responsabili cari leagă tronul de țară. De și se pretinde că suntem sub un guvernământ democratic, sub aceste cuvinte sonore se umbrește politica unui despotism ascuns, cu tot corlegiul lui de viții și ilegalități. Ne găsim aproape în situațiunea aceia în care licența conduce repede, cum zice Guicciardini, la anarhie și de aci faljalmente la dictatura. De câte ori acest cuvânt n'a fost pronunțat în lăuturii, n'a fost reproduc în presă, n'a stat pe buzele tuturilor.

Ei bine, în asemenea stare a lucrurilor, nu mai poate fi vorba de țara legală. Când această putere vroiește să se manifeste în parlament, pe ocaie interpe-lărilor seradice în contra-protestațiunii, împune până la voiciferari se batic.

Afară din parlament, întălniște bande de *bravi* stipendiați, cari lucrează noaptea la întuneric, pe sub poduri s'au la unghiul stradelor, ci ziua, în ochii poliției, pe stradele principale, în piețele și grădinele publice.

Dacă, în și afară din parlament, țara legală cu prerogativele ei a ajuns un basmu, lesne se poate vedea cum legaturile constituționale cari unesc la o laltă toți factorii statului, au slăbit, și au slăbit în așa mod, în cât lumea se neliniștește de viitor.

PUBLICITATEA
ZIARULUI „EPOCA”

Tirajul 5.000 de fol

ANUNCIURI SI RECLAME

Anunțuri pe pagina IV, linia
30 bani
Anunțuri și reclame pe pagina
III linia 2 lei.

apelor de la Bălătești s'au răspândit în localitate o bărbieală nerușinată care tindea a atribui această moarte unei cauze care, constituind o insultă atât pentru cadavru cât și pentru o femeie, mă abțin a o relata.

Igreș.

PERSECUTIUNI SI ABUZURI

Ziarul *Funcionarul* în numele său de la 3 August denunță câte-va fapte foarte grave, pe care le reproducem pentru edificarea publicului.

Era în înțel de Engliera din Capitală un debitant de tutun, d. Mihalovici. Avea în tot-d'anna tutunul cel mai bun și mușterii erau serviți cu multă politețe. D. Mihalovici avea și un complot de împrumuturi pe emanații. Acesta l'a făcut să și atragă mulți clienți. Mergea bine comerțul, când iată într-o zi d. Cumpănașescu, revizor general la regie, că se prezintă, cerându-i un împrumut de 2000 lei pe poliță; comerciantul care și cunoștea meseria, a refuzat. Mai târziu, se prezintă D-l M. G. Constantinescu, revizor tot la regie, ceru 800 lei pe ipotecă, dar și acesta a fost respins.

Atăta a fost destul ca cei doi revizori, se jure pierderea comerciantului.

După două luni de zile, cei doi coasociați, se prezintă la d. Mihalovici și îl facu inspecție. La inspecție au găsit niște tuburi de țigări puse în vânzare. Le ridică și îl declară de contrabandist. Un proces pe mai multe coli, s'a încheiat, și regia, pe această constatare, a ridicat debitul. Procesul a venit la instrucție, dar instrucția n'a găsit culpabil pe d. Mihalovici; a venit înaintea tribunalului, dar și tribunalul a declarat, că tuburile de țigări nu este o contrabandă; astfel a fost achitat.

Cu toate acestea d. Mihalovici a fost străgănit și păgubit; prăvălia ată închisă și astăzi.

Întrebăm pe d. ministru de finanțe, în ce negustor ceaprazar, așa știe d-sa se înlesnească comerțul?

Să împuț ca miniștrii sunt reu priviți de comerț, apoi cu funcționari ca d-nii Cumpănașescu și Constantinescu, care urmăresc a și satisfac pasiunile, nici odată nu și vor căpăta prestigiul și demnitatea.

Cea ce urmează este încă și mai grav; este un fapt care, dupe cât am aflat, nu e izolat, abuzul de care se vorbește este general în țară l'am semnat într-o revistă și ar constitui o amenințare serioasă pentru tesaurul public. Auziți!

Săptămâna trecută d-nu Jude de Instrucție din județul Neamțu a arestat pe notarul, primarul și percepătorul Vintea, din comuna Petricani de lângă Târgul Neamțu pentru că s'a constatat, că acești funcționari au format acte de vr'o 2000 lei pentru împrumuturi la Creditul Agricol pe garanții de vite și pe numele unor locuitori, cari n'au cunoștința de împrumuturile efectuate și cari n'au în realitate nici vitele amănate.

Ni se spune că împrumuturile în asemenea condiții, se urcă până la suma de 80,000 lei și că banii s'ar fi împărțit între acești funcționari arestați, arendașul de acolo și fostul primar.

Faptul este de o gravitate mare; avem o listă sub-scrisă de notarul arestat pentru vr'o 20 împrumuturi în valoare de 25,000 lei făcute pe garanție de vite, fără ca împrumutătorii se le aibă.

Rugăm pe d. Ministru să numească o anchetă compusă din bărbiați, afară din județul Neamțu care se cerceteze din condica de intabulare, toate împrumuturile din comună și dacă în adevăr locuitorii au cunoștința de ele.

Dacă d. Ministru va căuta să dea anchetei o formă serioasă, îl asigurăm că se vor descoperi complicități noi și o hoție mare.

Tot *Funcionarul* mai arată în ce mod arbitrar și nedrept s'a săvârșit destituirea d-lui revizor Teodorescu de la yama din Giurgiu.

Seria persecuțiilor și nedreptăților se întinde sub acest guvern.

DIN ISPRAVILE LUI CHIRITESCU

Primum din Roșiori de Vede următoarea denunțare:

Ieri, de către polițiștii Diaconescu și Mitriță Croitorul se surprindea orășenii de toate clasele a subsemna o hirtie spuiind că este trimisă de Chirițescu Prefectul.

Polițiștii care se ducea în particular pe la căminurile orășenilor, le spunea să și facă pomana să subscrie spre a l' scăpa de această boala; căci prefectul l' va scoate din slujbă dacă nu l' va îndeplini porunca.

Mitriță sta în mijlocul străzii și pe cine l' se părea chema și ca din înțelea fulgerului cerea să subscrie hirtiea Roșiorii de Chirițescu sub cuvânt că tot județul au dat asemenea hirtie la «Voinea Națională» numai Rușeanii n'au rămas îndără.

Conținutul acestei hirtii era cam următorul: «Că, noi orășenii din Roșiori de «Vede» protestăm în contra acușărilor care se aduce lui Chirițescu prin «jurnalul Epoca» și alte jurnale de către «orășenii Turneri» că este complice la omorul lui Zăverna și atentatul în persoana d-lui N. B. Constantinescu și cum «că Chirițescu nu este vinovat.»

În adevăr oamenii cari nu raționează ad sub-scris poate având întores de Chirițescu, iar cei independenți ad aretat acestor agenți că dacă d. Chirițescu a leagă ca prin mărturisirile noastre false se se spele de păcatul crimei de omor și atentat, părerea lor este că cerșetoria unor asemenea dovezi, probează culpabilitatea Prefectului și nimic alt-ceva.

Lăsăm cititorilor noștri a face comentarii.

Un Roslor.

TELEGRAMS DIN STREINATATE

Berlin, 13 August. — *Ziarul «Nordd. Allg. Zeitung»* zice într'un articol în

care salută învoarea împăratului Wilhelm, că solemnitatea cu care s'a efectuat întrevăderea de la Gastein, a produs o foarte bună impresie asupra poporului german și popoarelor Austro-Ungare.

Fără să existe vr'un privilegiu d'a se atribui acestei solemnități o valoare demonstrativă, din contră modul cum s'a efectuat întrevăderea de la Gastein, va mulțumi toate cercurile oficiale, în care menținerea păcii e pricină ca unul din cele mai înalte scopuri ale politicii. Căci această solemnitate caracterizează nu numai continuarea, dar și creșterea relațiilor amicale, basate pe înțelegerea reciprocă.

Constantinopol, 13 August. — *Negocierile pentru încheierea unei convențiuni consulare cu Serbia târăgănește. Încă din prima sesiune a delegațiilor respective, se văzu că amândouă părțile iau un punct de plecare cu totul o-pus.*

Serbia cere aceleași privilegii consulare de care se bucură și Grecia. Turcia nu vrea să consimță în nici un cas. *Negocierile vor ajunge dar cel mult la un compromis sau un modus vivendi.*

Berlin, 13 August. — *Dupe cum se comunică ziarului «Kreuzzeitung» nu s'a hotărât încă nimic definitiv, relativ la eschiderea reporterilor militari din manevre; totuși această chestiune va deveni mai curând sau mai târziu o necesitate pentru armate. Nu lipsa de încredere în patriotul reporterilor, ci stricta necesitate asupra conducerii rațională a reșoizului, reclamă reglementarea unui serviciu de reportajii.*

Bruxelles, 13 August. — *Primarul a convocat garda comunala, compusă din 6000 oameni, pentru a veghea Duminică la menținerea liniștii, afară de aceasta, Primarul dispune de 600 agenți de poliție și gendarmii. Garnizoana de aici (6000 oameni) rămâne concentrată și la primul semnal al Primarului ea trebuie să pornească în ajutor. Garnizoanele provinciilor limitrofe stau gata de plecare, Regele va asista luminic la mai multe solemnități, ce se fac cu ocazia serbătoarelor naționale.*

Buda, 13 August. — *În camera de jos, D. Borgeș și alți zece membrii din toate partidele, au propus o anchetă parlamentară pentru consfățuirea mijloacelor ca să se evite or ce mănă excesivă și pentru examinarea fabricelor și atelierelor cu privire la siguranța și sănătatea lucrătorilor.*

STIRI MARUNTE

Mercuri 6 August este convocat colegiul I de Senat în Districtul Telecomman pentru alegerea unui senator în locul decedatului Pița.

Opoziția, conform deciziunii luate d'a nu se prezintă la nici o alegere parțială se va abține și d'astădată.

D. Bagdat, Consilier de curte, este desemnat pentru a prezida alegerea.

În noaptea spre 1 August, ora 1 1/2, prin practica unei săpături la temelie zidului, a evadat din penitenciarul de minori Milea, condamnatul:

Christea Stoica, Dumitru Nicolae Marin, I. C. Răureanu, Zăbrănu George, Ion D. Moșneagu, Nicolae Ivan, Ion Ilie Zis și Lungu. Autoritățile administrative au pornit în urmărire a lor.

Comuna Iași este autorizată să perceapă următoarele taxe: 1 lei pentru măhalitul unui vas de la 5—50 decaltri; 2 lei pentru vasele de la 50—70 decaltri.

Consiliul comunei rurale Podu-Broșteni este dizolvat.

În județul Fălciu s'a ivit pesta bovină în comuna Vetrșoia. Măsurile prescrise de legea poliției sanitare veterinare s'a luat într'o zonă destul de mare în jurul acelei comune.

Se aude, scrie *Revista Armatei* că organizarea ministrului de război va suferi mai multe modificări importante. Pentru moment, se zice că diviziunea VI, «armespecială», va fi înlocuită cu diviziunea IV pentru artilerie și alta (a V-a) pentru geniu. Serviciul de geniu central, actual va fi ast-fel destins și personal va trece la diviziunea a V-a la minister. Nu va fi oare oportunitate să se creeze o diviziune specială și pentru arma cavaleriei.

Tot *Revista Armatei* crede că d. colonel Ghicovici șeful serviciului de geniu va lua comanda regimentului 2 de geniu sau va fi numit la fortificații — cea-ce ar fi foarte meritoriu. În asemenea caz generalul Berendel va deveni inspectorul fortificațiilor.

D. Dim. Sturza, ministru cultelor și instrucțiunii publice, a plecat azi în Moldova.

În primul consiliu de miniștri se va discuta tranșacția d'ntre comuna București și ministerul domeniilor, prin care acest din urmă cedează primării șoseaua Kiseleff.

La 1 Noembrie se va pune în circulație linia ferată Peatra-R. Veleii.

Localul prefecturii poliției se va repara în curând.

Azi la gara de Nord s'a furat bagajul d-lui dr. Istrati, care venea de la Sibiu.

O circulară a ministrului de război către comandanții de corp de armată, recomandă acestora precum scrie *Revista Armatei*, că în unire cu autoritatea administrativă se la măsură ca țiganii de sălaşuri, cari prigobesc iarna prin păduri și vara prin câmpii să nu se mai sustragă de la serviciul militar.

Aceste sălaşuri vor alege pe viitor o comună de care să depindă.

ULTIME INFORMATII

Listele definitive pentru comună sașă așut Duminică 3 August. Termenul de apel la Tribunalul e de cinci zile libere.

Consiliul comunal se va aduna mâine la patru ore.

La finele lunii vor avea loc la Sulina regatele sub patronajul comisiunii europene a Dunărei.

Eri s'a făcut înmormântarea primarului Capitaliei.

Erau prezenți d-nii Miniștrii E. Stătescu, Radu Miha, Sturza, Nucu, d. Prefect al poliției, și diferite societăți din Capitală, Consiliul comunal.

Mai multe coroane împodoleau carul. S'au pronunțat discursuri de către d-nii Gr. Cerkez, Șeicaru, Bucșenescu, Prefectul de Dâmbovița.

Eri la consiliul de miniștri s'a ținut licitație pentru darea în întreprindere a mobilierului și accesoriilor pentru instalarea noii tipografii a Statului.

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(63)

FORTUNE DU BOISBOBEY

VELUL ALBASTRU

(Urmare)

Fabreguette nu se descurajă cu toate acestea; el și urmărirea sa în lungul peretelui și un ai doilea chibritul lumină alți doi metri fără însă să descopere ceva.

Cestiunea ce și puse Fabreguette era aceasta: câți metri mai sunt de parcurs pentru a completa inspecția săle și câte chibrituri în cutie?

Cu cât el continua inspecția sa cu atât succesul final și se părea mai îndoișor; dar el merse până la capăt și perseveranța lui fu recompensată.

Dupe ce terminase aproape toată sala de inspectat, el zări jos o grămadă de surcele de brad pe cari tâmplarii neglijase de a le rădica. El avea acum cu ce face o flacăra mare, dar această flacăra nu va ține până când se se aprindă lemnăria din care el voia să iasă. Descoperirea nu era așa dar atât de prețioasă cum crezuse la început.

Fabreguette depărta cu piciorul a-

ceste surcele, având grije de a nu le pune foc cu chibritul ce l' servea de lumânare și aproape îndată scoase un strigăt de bucurie.

Sub surcele era un mangal și o mică grămadă de cărbuni: cu aceștia se putea asfixia ca un lucrător parșăst de amanta sa, și prin urmare în caz când nu va putea scăpa, crea o supremă resursă.

Dar acești cărbuni providențiali poate servi asemenea a incendia țemișia.

Cine l'o fi lăsat acolo? Probabil lucrătorii ce au construit această baracă. Ei s'au servit de ei pentru a usca zugrăveala și l'a uitat aci dupe ce a sfârșit lucrul.

O nenorocire, se zice, nu vine nici odată singură; el, tot așa e și cu fericirea. Fabreguette zări într'un colț, la doi pași de grămada de surcele, un obiect alb. El îl luă și văzu că este un pachet de lumânări de set, cari în acest moment erau pentru el mai prețioase de cât o bucată de aur.

Salvat! strigă el strângând la piept aceste baghete de set; sunt scăpat. Nu'mi mai lipsește aproape nimic ca să dau foc acestei țemișii. Din nenorocire pungașul care m'a închis numai e aici. Ași fi avut mare plăcere să l' prind și să l' las să ste fript.

De bucurie el începu să joace, dar acest acces vesel dură puțin. Fabreguette avea acum toate materialele necesare, și trebuia să se serve de ele fără a perde un minut, căci operațiunea putea să

fi mult și el nu uita că omul negru se făcea forte de a suprima pe Sacha înainte de a înopla.

După spusele acestuia țalhar era ora două-spre-zece. Prisonierul n'avea dar de cât puțin ore pentru a putea să și termine opera sa dificilă, căci dacă n'ar putea să scape înainte de a înopla copilul și poate și cel-altți amicii din strada Casette vor fi în pericol.

El aprinse o lumânare, după ce o scoase din pachetul în care erau șase și armat de această lumină serioasă se puse să examineze mințișii cariera lui.

Ghișeul mobil îl păru că va fi mai lesne atacat de foc. Dând cu pumnul în el dete un sunet mat, ceea ce făcu pe Fabreguette să creadă că nu e așa de gros. Pe lângă aceasta avea câte-va crăpături cari se putea largi prin fer și prin foc.

Ferul era cuțitul lui și foc își putea lesne procura sub două forme: focul cărbunilor și flacăra lumânării.

El începu prin a pune cărbuni în mangal și a l' aprinde cu surcelele ce le pusese de desuptul lor, în lipsă de foi el le făcea vânt cu fesul lui cel roșu.

Acest lucru se termină îndată și el începu un altul.

După ce ascuți cuțitul pe marginile furnalului și lipi lumânarea de parchet, alese una din crăpăturile oblonului și se puse să taie marginile. Lucrare penibilă, mai cu seamă la început. Bradul rezista tășului, dar isburi să facă o deschizătură, la care aplică imediat lacăra unei adoua lumânării. Această

flacăra carboniză iute lemnul și gaura se mări puțin. Era numai un început dar mijlocul fu găsit. Fabreguette cu cuțitul ridică părțile carbonizate, tăia din nou, apoi replică lumânarea și așa mai departe în cât gaura deveni destul de largă și adâncă pentru a putea introduce o bucată de cărbune aprins, scos din mangal.

Lucrul nu mergea repede și întrebuintă o oră întreagă spre a găuri cu desăvârșire acest oblon, aerul exterior intră prin această deschizătură, el putu vîrî prin ea degetele, dar uitându-se nu văzu lumină.

Camera de alături, aceea unde stătuse mult timp omul negru, avea o fereastră dar obloanele erau închise.

Incurajiat de acest prim rezultat se puse din nou pe lucru, având grije să găurească ceva mai jos, procedând ca hojti cari practică mai multe găuri la distanță în tabla unei case de fer, pentru ca să exercite în urmă, c'un instrument special. apăsări destul de tari cari să facă să sară broasca.

După un alt ceas oblonul era găurit ca o strecurătoare.

Nu mai rămănea de cât să reunească toate aceste deschizături într'una singură. Dar Fabreguette n'avea nici o părghie la dispoziție, nici chiar o scoabă de fer spre a o introduce într'una din găuri pentru sărăma lemnului.

Hotărâtu-și să întrebuinteze mijloace extreme. Dete în oblon puternic cu piciorul dar abia îl sgadui fără să l' spargă, în sfârșit, împinse mangalul

Cum se fac abonamentele la ziarul colectiviste: d. fost suprefect Năgulescu a chemat în judecătoria înaintea judecătorului de ocol din Saverin pe directorul prefecturii din oraș fiind că l' a reținut din leafă 28 lei, drept plata abonamentului la «Voinea Națională» și la «Voinea Mehedințului».

Citim în România:

Un fapt demn de Colectivitate, dar revoltător, ni se comunică din Piatra.

Se știe că soția d-lui prim ministru se plimbă prin Moldova cu alai. Azi, 31 Iulie, d-na Beatianu și suita sa se plimba cu pluta pe apa Bistriței. Pluta era împodobită de jur împrejur cu stindarde tricolore și primării în costum național, închinși cu eșarpă. Prefectul făcea parte din suita. Pentru a ajunge însă la ținta călătoriei, pluta trebuia să treacă pe sub un pod; și fiind-că așa cum era împodobită n'ar fi putut trece, sub-prefectul de Piatra Muntele, din ordinile superiorului său, a tăiat unieul pod de comunicație ce mai rezistase venirii apelor din anul acesta, și care lega câte-va comune cu orașul Piatra. Așa locuitorii din comunele Donna, Cindia Agacia și Valenii sunt lipsiți din această cauză de pâinea zilnică.

Citim în România:

Ziarul «Telegraful» de astă seară publică la Știri și Fapte sub tit. *Vae tibi cille* va rînduri la adresa mea. Știind că directoarele numelui ziar a lăsat adesea altora răspunderea celor ce se publică supt acea rubrică, și neavând obiceiul a face polemică cu persoanele cărora nu știu dacă le pot da reparațiune, rog pe d. Fundescu să declare dacă în răspunderea celor publicate la adresa mea, spre a și ce am de făcut, eu luând răspunderea celor ce se publică sub direcțiunea mea.

Vintila C. A. Rosetti.

ULTIMA ORA

Bruxelles, 16 August. — Cea mai perfectă ordine a domnit în timpul serii.

Dublin, 16 August. — Un nou conflict a fost la Belfast între protestanți și catolici, au fost numeroși răniți.

Franzenbad, 16 August. — Prințul Guza, va asista la căsătoria d-soarei de Giers, care se va celebra la 1 Septembrie.

POSTA REDACTIEI

D. N. Vlăcu ne trimete, spre publicare, somațiunea adresată *Voinei Naționale* prin care cere ca această foale să l' arate care sunt autorii articolelor insultătoare pentru persoana sa, ce s'a publicat în numărul de la 24 Iulie și 1 August; căci la cas contrariu, zice d-sa, după expirarea termenului de 48 ore de la publicarea acestor rânduri, va face direct răspunzător de toate calomniile și insultele aduse la adresa sa, pe patronii *Voinei Naționale*.

D. C. Niculescu ne scrie că de două ori până acum, trecînd prin strada Guza-Vodă a fost insultat și amenințat cu bătaie de bătașul Toboc, însoțit de un alt individ. Avînd acestea la cunoștință noastră spre a le da publicitate, d. Niculescu termina scrisoarea zicînd: «daca pentru a treia oare mi se va întempla să fiu atacat «vol» recurge la mijloacele de apărare; căci «o dată m'am născut și nu o să mor de două ori dacă o fi să fie!»

Dreptul de apărare o legitim.

sub scândurile găurite, adună împrejur restul cărbunilor, acoperi grămada cu surcelele pe cari le aprinse și așteptă efectul care nu întârziă a se produce.

Un fum gros se răspânda în local, flăcările se ridicară și lemnăria luă foc ca și cum ar fi fost uscă cu gaz.

Fabreguette nu mai putea de bucurie, dar îndată se puse pe gânduri. Focul se întindea, și cu cât se întindea cu atât fumul se mărea, un fum greu care l' îneca și l' împedica să respire. Încă câte-va momente și era să moară asfixiat.

Se refugiase în fundul acestui loal fără eșire, cât mai departe posibil de focarul incendiului; dar vedea bine ca peste puțin cele patru părți ale cutiei aveau să se aprindă și deja pozițiunea devenise nesuferită.

Serbanul artist înțelese, însă cam târziu, că trecuse peste scop și că sinistra prezicere a omului negru era să se întâmple.

Arzând închisoarea, prisonierul avea să ardă și el.

Dar era resemnat să sfârșească astfel și luă o hotărâre vîrșă. Focul îl împresură, el alerga la foc și încerca să iasă. Își puse mâinele pe cap spre a l' păzi, închise ochii, își făcu vînt și se repezi cu putere în contra oblonului.

Din fericire acesta era gătit pentru spargere, focul îl subțiasă. Ceda loviturii și Fabreguette căzu jos în cea-alta parte, în mijlocul sfărîmăturilor aprinse și urmări de flăcările pe care focul le activa.

(Va urma).

